

תפ"ח 62958/12/12 - מדינת ישראל נגד י ב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 62958-12-12 מדינת ישראל נ' ב (עציר)

בפני כב' השופט אזולאי - אב"ד

כב' השופט זלוצ'ובר

כב' השופטת רז-לוי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

י ב (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות של רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

הכרעת הדין מגוללת את פרטי מעשי הרצח. כמפורט בכתב האישום ובהכרעת הדין, הנאשם הגיע למספרה ברחוב .. שהייתה שייכת למנוח ר. וירה צרור יריות- 13 במספר, באשתו ג. ובר..

מעשי הרצח בוצעו על רקע חשדו של הנאשם כי ג. המנוחה מנהלת קשר אינטימי עם ר., כאשר באותו יום החליט הנאשם בשל חשדותיו לעקוב אחריה וכך הגיע אל המספרה.

בהגיעו למספרה ראה את המנוחה נכנסת לתוכה, המתין בחוץ עד שהמנוחה והמנוח יצאו מן המספרה, ואז ירה בהם למוות יריות רבות והרגם.

לאחר הרשעת הנאשם הורינו על הגשת תסקיר נפגע עבירה, הן באשר למשפחת המנוחה ג והן באשר למשפחת המנוח ר, ולאחר קבלתם טענו הצדדים לעונש. במסגרת הראיות לעונש שמענו אף את אחותו של המנוח ר, הגב' ז פי.

ב"כ המאשימה ביקשה להשית על הנאשם שני עונשי מאסרי עולם מצטברים. בטיעוניה הדגישה, כי מעשי הרצח בוצעו לאחר שהנאשם הכין את עצמו למפגש עם המנוחים ועל רקע חשדו של הנאשם שאשתו יצאה להיפגש המנוח, וכי המדובר בשני מעשי רצח מזוועים שבוצעו בדם קר. עוד הטעימה, כי תסקירי הקרבן מלמדים על השבר הנוראי אשר עובר על שתי המשפחות. נוכח כך ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון הרי כאשר מבוצע רצח של יותר מקרבן אחד, לא ניתן לקרוא לאירוע מעשה אחד ומכאן עתרה להשתת שני מאסרי עולם מצטברים ופסיקת פיצוי לשתי המשפחות.

ב"כ הנאשם ביקש להימנע מגזירת עונש במצטבר וביקש להורות על חפיפת העונשים. בטיעונו ציין, כי הוא מודע לחלל הקשה שמעשיו של הנאשם הותירו, כעולה מתסקירי נפגעי העבירה, אך עדיין יש מקום ליתן משקל מסוים לנסיבותיו האישיות, ולכך שמדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי, אשר המנוחה הייתה כל עולמו. הוטעם, כי המדובר במקרה טרגי קיצוני של אדם צעיר אשר אישיותו קרסה לאחר שהבין שלא נותר סיכוי לאהבתו.

עוד צוין שמעשיו של הנאשם הם בבחינת רצף התנהגותי שהוא מעשה נמשך למרות שקטל חיי שני אנשים ועל כן יש מקום לנהוג במידת הרחמים ולחפוף את עונשי המאסר. לעניין הפיצוי צוין, כי אין לנאשם יכולת כספית, הוא ישהה בכלא במאסר עולם, אין לו תמיכה משפחתית ועל כן עתר להימנע מהשתת פיצוי.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים מזה ומזה, באנו לכלל מסקנה כי יש מקום להשית על הנאשם שני מאסרי עולם מצטברים האחד לשני. השתת שני מאסרי עולם מצטברים מתחייבת הן נוכח ההלכה הפסוקה, והן בשים לב לכך שמדובר בשני מעשי רצח נפרדים, כאשר הנאשם רצח בדם קר את המנוח ואת המנוחה, כל אחד מהם עולם ומלואו.

הפסיקה חזרה וציינה, את קדושת חיי האדם כערך שיש לקדש ועל כן יש להשית על בגין כל מעשה רצח מאסר עולם:

"... גזירתו של עונש זהה על מי שנטל נפש אחת ועל מי שנטל נפשות רבות עשויה להתפרש כזילות של ערך חיי האדם ויש בה משום פגיעה ביסוד ההרתעה. מטעמים אלה, נגזרו בעבר על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות רצח רבות - אפילו בוצעו ברצף אחד - מאסרי עולם מצטברים (וראו, למשל, ע"פ 1742/91 פופר נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(5) 303, 289 (1997)). אכן, "גזירת עונשי מאסר חופפים על מספר מעשי רצח - אף אם מדובר בכאלה שבוצעו ברצף אחד - יש בה מכללא משום מזעור של הזוועה שבגרם המוות הזדוני והמכוון של שורה של אנשים... האמונה שלנו בקדושת חיי אדם חייבת למצוא ביטוי גם בענישה של עבריין ובהדגשת משמעותו של כל קיפוח של חיי אדם בעינינו. על-כן, לא רק שיש לגזור עונש נפרד על כל עבירה, אלא כי מעשי פגיעה נפרדים בחיי אדם צריכים גם למצוא ביטויים בעונשים המצטברים זה לזה" (דבריו של הנשיא שמגר בע"פ 399/89 מדינת ישראל נ' זלום, פ"ד מו(2) 187, 192 (1992)) [ע"פ 8267/04 אדוארד ברוד נ' מדינת ישראל (25.03.2010)].

הטלת עונשים מצטברים כאשר מדובר ברצח שני קורבנות, מתחייבת והכרחית על מנת לבטא את הפגיעה הנוראית שיש בכל מעשה רצח שקיפח חיים, וכדי להוקיע את הזוועה שיש ברצח שני בני אדם, כפי שמתחוויר במלוא העוצמה ממקרא תסקירי הקרבן, המלמדים כי מעשיו של הנאשם גרמו לקריסת עולמן של שתי משפחות.

נסיבות ביצוע מעשי הרצח שבפנינו מלמדות על כך שהמחשבה על ביצוע המעשה נפשע חלפה במוחו של הנאשם כבר חודשים קודם לכן; כי כבר בשלב בו יצא מן הבית מצויד באקדח חשב על אפשרות שיעשה בו שימוש; כאשר הגיע למקום וראה את המנוחים בתוך המספרה ארב להם; ובצאתם ללא אומר ירה בשניהם למוות.

יתרה מכך, ביצוע שני מעשי רצח, באופן בו בוצעו ובקור הרוח שהפגין הנאשם, מיד לאחר הרצח כאשר בשיחה מזירת הירי עם המשטרה, הנאשם דאג לכך שהוא עצמו לא יפגע כשהמשטרה תגיע לזירה, ואף לאורך כל הדרך, כאשר הוא לא הביע חרטה על רצח אם ילדיו אותם הותיר יתומים מאם, אף לא בשלב הטיעונים לעונש, מחייבים אף הם השתת מאסרי עולם מצטברים, עונש אשר יהא בו כדי להביע את ההוקעה למעשיו הנוראים של הנאשם. העדר החרטה והעדר כל אמפטיה לנפגעי העבירה, מעיד על מסוכנותו הרבה של הנאשם, ומול כל אלו הנסיבות האישיות כמו העדר עבר פלילי וגילו של הנאשם שמנה הסנגור, מתגמדות.

באשר לפיצוי הקורבנות העבירה הרי תסקירי הנפגע שהוגשו בפנינו מעלים תמונה קשה מאוד, של שבר עמוק ובלתי ניתן לאיחוי במשפחות הקרבנות.

באשר למשפחת המנוחה עולה, כי שני ילדיהם של הנאשם והמנוחה שנותרו יתומים מאם כשאביהם נתון במעצר, גדלים

בבית הורי המנוחה, הסבא והסבתא. בני המשפחה חווים משבר קשה וניכר שקיימת פגיעה משמעותית בכל מישורי החיים, כאשר הרצח הותיר את משפחת המנוחה מפורקת, כל עולמם השתנה וכל בני המשפחה חווים אבדן כבד. הסבא והסבתא הפכו בן לילה לשמש כהורים עבור ילדי המנוחה וחייהם השתנו באחת.

מהתסקיר הנוגע למשפחת המנוח ר עולה כי המשפחה איבדה את ראש המשפחה, האב, המפרנס, אשר היה דמות מרכזית חשובה ואהובה אף במשפחה המורחבת. אחותו העידה בפנינו וסיפרה בסערת נפש על אחיה האהוב שאיננו עוד, ועל השבר העמוק והאובדן שחווה המשפחה מאז המקרה, כאשר עולמם של בני המשפחה, גרושתו של המנוח, בתו ובנו חרב עליהן ביום המקרה. המשפחה מתגוררת בסמוך ובני המשפחה שמעו את קולות הירי, כאשר בנו הגיע למקום וראה את אביו מוטל ירוי בפתח המספרה.

בני המשפחה מתמודדים באופן קבוע עם תחושת החסר והאובדן, כאשר הנזק שנגרם להם הינו בכל מישורי החיים, והפגיעה נוראית וקשה.

נוכח כל האמור, יש מקום להשית פיצוי משמעותי לטובת נפגעי העבירה.

באשר ליכולתו הכלכלית של הנאשם, או העדר היכולת כנטען על ידי בא כוחו, הרי כבר נפסק לא אחת כי הפיצוי צריך לגלם בתוכו את חומרת הפגיעה בקורבנות העבירה, וכי יש מקום להשתת פיצוי גם על מי שהורשע בעבירת רצח ונדון למאסר עולם [ראה לדוגמא ע"פ 6385/11 **בניטה נגד מדינת ישראל** (3.12.12); ע"פ 2196/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל**, עמ' 10 (8.3.12)].

אשר על כן אנו דנים את הנאשם לשני מאסר עולם מצטברים זה לזה, החל מיום מעצרו 6.12.2012.

כמו כן אנו פוסקים פיצוי כמפורט להלן כאשר ראינו לנכון לפסוק את הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק לילדי המנוח וילידי המנוחה:

לכל אחד משני ילדיה הקטינים של המנוחה- פיצוי בסך של 258,000 ₪.

לבית זוג של המנוח ר הגב' א ז סך של 100,000 ₪.

לבנו של המנוח - סך של 258,000 ₪.

לבתו של המנוח סך של 258,000 ₪.

הפיצוי לילדיה של המנוחה יועבר להורי המנוחה אשר נמסר לנו כי מונו כאפטורפסים על הילדים, אשר יפתחו חשבון נאמנות לטובת הקטינים והכספים משם יוצאו באישור בית המשפט או האפטורפוס הכללי ולטובת הקטינים.

ב"כ המאשימה תגיש הודעה ובא פרטי הזכאים לפיצוי באופן מפורט ואז תינתן החלטה משלימה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' אדר תשע"ה, 23 פברואר 2015, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד בלנר, הנאשם וב"כ עו"ד דהן בשם עו"ד בניה.